

דבר המלך במועצה בענין הנתינות הפלשתינאית (א"י), 1925*

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום 24 ביולי, 1925.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

הלורד הנשיא. הקנצלר של דוכסות לנקסטר.

הדוכס מאתול. כבוד סיר רונלד לינדסי.

הרוזן מקרופורד ובלקריס.

הואיל ובתוקף אמנה, שעבוד, מתנה, מנהג, חסד ואמצעים חוקים אחרים יש להוד מלכותו סמכות ושיפוט בפלשתינה (א"י).

והואיל ורצוי לסדר את מתן הנתינות הפלשתינאית (א"י) ורכישתה:

לפיכך, נאות הוד מלכותו לצוות, בתוקף הסמכויות המסורות לו לכך בחוק השיפוט בארצות נכר, * 1890 * או בכל חוק אחר, ובעצת מועצתו הפרטית, ומצווה בזה לאמור: —

חלק א'

1. (1) נתינים תורכים הדרים כרגיל בפלשתינה (א"י) ביום ה'1 באוגוסט, 1925, יהיו לנתינים פלשתינאים (א"י).

נתינים תורכים הדרים בפלשתינה (א"י) יהיו לנתינים פלשתינאים (א"י)

(2) כל אדם שהוא למעלה משמונה-עשרה שנה שנעשה בתוקף סעיף זה נתין פלשתינאי (א"י) יכול בתוך שנתים מיום ה'6 באוגוסט, 1924, בהצהרה שימסרנה כדלקמן, להודיע שהוא בחר *** בנתינות תורכית ובהתחשב עם הוראות סעיף זה יחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י): —

הזכות לבחור בנתינות תורכית ובנתינות אחרת והתנאים לכך

בתנאי שלצורך דבר מלך זה לא יחשב אותו אדם כאילו חדל להיות נתין פלשתינאי (א"י) אלא אם כן קבל תעודה מהפקיד שייקבע בתקנה עפ"י דבר מלך זה, שעקר את מושבו מפלשתינה (א"י).

* כפי שתוקן במנשר עפ"י סעיף 24.

** נ"ג—נ"ד למלכות ויקטוריה, פרק 37.

*** עיין סעיף 1 מדבר המלך על הנתינות הפלשתינאית (א"י), (תקוו) 1081.

(3) כל אדם שהוא למעלה מִבְּן שמונה-עשרה שנה שנעשתה נתין פלשתינאי (א"י) בתוקף סעיף-קטן (1) מסעיף זה ושונה הוא בגזעו מהרוב של תושבי פלשתינה (א"י) יכול באותו האופן ובאותם התנאים לבחור * בנתינות של אחת המדינות שרוב התושבים אשר בה הם מאותו הגזע אשר אליו שייך האדם המשתמש בזכות הבחירה, בתנאי שתסכים אותה מדינה, ומאז יחדל האיש להיות נתין פלשתינאי (א"י).

רכישת נתינות פלשתינאית (א"י) ע"י נתינים תורכים שנולדו בפלשתינה (א"י) והיושבים עכשיו בחו"ל

2. אנשים שהם למעלה משמונה עשרה שנה שנולדו בפלשתינה (א"י) ושרכשו נתינות תורכית מלידה או לאחר מכן והם עדיין נתינים תורכים ודרים כרגיל ביום ה-1 באוגוסט, 1925 בחו"ל, יכולים לרכוש נתינות פלשתינאית (א"י) מתוך בחירה באופן שייקבע בתקנה עפ"י דבר-מלך זה, בהתחשב עם הסכמת ממשלת פלשתינה (א"י) אשר תוכל להנתן או לא להנתן לפי הכרעת דעתה הגמורה:

בתנאי שמבלי לפגוע בהוראות דלעיל, תוכל ממשלת פלשתינה (א"י) לסרב ליתן את הסכמתה, חוץ אם נעשה הסכם בנידון זה בין הממשלה האמורה ובין ממשלת הארץ שדר בה האדם הנוגע בדבר, וסרב לסרב ליתן הסכמתה אם האדם הרוצה לבחור בנתינות פלשתינאית (א"י) הוא בעל נתינות אחרת, נוסף על הנתינות התורכית. בזכות הבחירה יש להשתמש בתוך שנתים מהיום ה-6 באוגוסט, 1924.

מכסר מיום 12.11.25

חלק ב.

אנשים שנעשים נתינים פלשתינאים (א"י) מלידה

3. בהתחשב עם הוראות חלק א. של דבר מלך זה, יחשבו האנשים דלקמן לנתינים פלשתינאים (א"י):

(א) כל אדם שנולד בפלשתינה (א"י) מנשואים כשרים ואשר בשעת לידתו היה אביו נתין פלשתינאי (א"י).

(ב) כל אדם שנולד מנשואים כשרים מחוץ לפלשתינה (א"י) שאביו היה נתין פלשתינאי (א"י) בשעת לידתו והוא נולד בפלשתינה (א"י) או קבל תעודת התאזרחות, או שרכש נתינות פלשתינאית (א"י) עפ"י סעיף 1 או סעיף 5 מדבר מלך זה.

(ג) כל אדם שנולד בפלשתינה (א"י) מנשואים כשרים או שלא מנשואים כשרים ולא רכש מלידה או ע"י לגיטימציה את הנתינות של כל מדינה אחרת, או שנתניו בלתי ידועה.

רכישת נתינות
פלשתינאית (א"י)

4. (1) כל אדם שהוא למעלה משמונה עשרה שנה, אשר בתוך שנתיים ימים מהיום שבו קבל דבר מלך זה תוקף, מסר הצהרה כדלקמן על רצונו להיות לנתין פלשתינאי (א"י) והוכיח לפקיד שבפניו נמסרה ההצהרה שנתקמו בו התנאים הבאים, היינו: —

(א) שבעל ההצהרה נולד בפלשתינה (א"י) ורכש מלידה או לאחר מכן נתינות תורכית והריהו עדין נתין תורכי: וכן

(ב) שבעל ההצהרה דר בפלשתינה (א"י) לא פחות משה חדשים קודם ליום ההצהרה: וכן

(ג) שבעל ההצהרה לא רכש בזמן שבתו בכל ארץ זולת פלשתינה (א"י) נתינות נכרית.

יכול באישורו של הנציב העליון לרכוש נתינות פלשתינאית (א"י), והנציב העליון יכול ליתן לאותו אדם תעודת נתינות פלשתינה (א"י).

(2) כל אדם שמסר הצהרה ושניתנה לו נתינות פלשתינאית (א"י) בהתאם להוראות סעיף זה יחשב לנתין פלשתינאי (א"י) מיום הצהרתו.

5. (1) אנשים שמסרו הצהרה בדבר כונתם לבחור בנתינות פלשתינאית (א"י) בהתאם לסעיף 2 של דבר המלך על בחירת המועצה המחוקקת, 1922 * וקבלו תעודות זמניות של נתינות פלשתינאית (א"י), ומאו הודיעו את כונתם לבחור בנתינות פלשתינאית (א"י) ישבו ישיבת קבע בפלשתינה (א"י) יחשבו כאילו מסרו הצהרה עפ"י סעיף 4 מדבר-מלך זה, ובהתחשב עם אישורו של הנציב העליון יחשבו כאילו הם זכאים לרכוש נתינות פלשתינאית (א"י) עפ"י אותו סעיף, והנציב העליון יכול ליתן לאותם אנשים תעודות נתינות פלשתינאית (א"י).

רכישת נתינות
פלשתינאית (א"י)
ע"י אנשים שהודיעו
על כונתם לבחור
בנתינות פלשתינה (א"י)

(2) מי שמסר הצהרה וניתנה לו תעודת נתינות פלשתינאית (א"י) בהתאם להוראות סעיף זה יחשב לנתין פלשתינה (א"י) מתאריך התעודה.

6. לצורך החלקים א ו-ב של דבר מלך זה יהא מצבה האישי של אשה נשואה כמצב בעלה ומצבם האישי של הילדים שלא הגיעו לגיל בגרות — כמצב הוריהם.

מצבם האישי של
נשים נשואות ושל
סגנים

חלק ג.

7. (1) יכול הנציב העליון ליתן תעודת התאזרחות בתור נתין התאזרחות פלשתינאי (א"י) לכל אדם שהגיש בקשה לכך ושהוכיח לו: —

(א) שהוא דר בפלשתינה (א"י) משך תקופה שאינה פחותה משנתיים מתוך שלוש השנים שקדמו ליום הבקשה.

(ב) שהוא בעל אופי טוב ויש לו ידיעה מספקת בלשון האנגלית, הערבית או העברית.

(ג) שיש בדעתו לדור בפלשתינה (א"י), לכשתקובל בקשתו.

(2) תעודת התאזרחות לא תקבל תוקף עד שלא נשבע בעל הבקשה שבועת אמונים בנוסח שנקבע בתוספת לדבר־מלך זה:

בתנאי שכל אדם המורשה למסור הודעה גלויה או הצהרה במקום שבועה, יכול למסור אותה הודעה או הצהרה במקום השבועה.

(3) מתן תעודת ההתאזרחות מסור להכרעת דעתו הגמורה של הנציב העליון, והוא רשאי ליתן או לא ליתן את התעודה ככל אשר יחשוב לטובת הכלל מתוך שיתן או לא יתן טעם לדבר; ואין לערער על החלטתו.

(4) אשה שהיתה נתינה פלשתינאית (א"י) לפני שנישאה לנכרי ושמת בעלה או שנתגרשה מבעלה, לא יחולו עליה דרישות ביחס למקום מושב שנקבעו בפסקא (1) (א) מסעיף זה.

(5) אם ימצא הנציב העליון לנכון, יכול הוא ליתן, במקרה מיוחד, תעודת התאזרחות, הגם ששתי שנות הישיבה לא היו מתוך שלוש השנים האחרונות שקדמו ליום הבקשה.

8. מי שניתנה לו תעודת התאזרחות ע"י הנציב העליון, יהא זכאי, בהתחשב עם הוראות דבר־מלך זה, בכל הזכויות, הסמכויות וההנחות הפוליטיות והאחרות שזכאי בהן נתין פלשתינאי (א"י) ויחולו עליו כל ההתחייבויות, החובות ומיני האחריות החלות על נתין פלשתינאי (א"י).

זכויותיהם וחובותיהם של אנשים שהתאזרחו

9. (1) כל ילד של אדם שהגיש בקשה בדבר תעודת התאזרחות ושלא הגיע לגיל בגרות יכול שמו להכלל באישורו של הנציב העליון בתעודת-התאזרחות שניתנה לאביו או לאמו ומשניתן האישור יעשה הילד לנתין פלשתינאי (א"י).

מצבם האישי של ילדיו
הקטנים של אדם
שהתאזרח

בתנאי שבתוך שנים עשר חודש מיום הגיעו לכלל בגרות, יכול הילד למסור הצהרת התנכרות, ומשמסר אותה הצהרה יחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י).

(2) יכול הנציב העליון ליתן בכל מקרה מיוחד תעודת התאזרחות לכל קטן, בין שנתקיימו בו התנאים הדרושים בדבר מלך זה, ובין שלא נתקיימו בו אותם תנאים.

התאזרחותו של קטן

(3) פרט להוראה אחרת בדבר מלך זה, לא תנתן תעודת התאזרחות לכל אדם פסול.

פסולים אינם ראויים
להתאזרחות

10* (1) אם יראה לנציב העליון שתעודת התאזרחות שניתנה על ידו הושגה ע"י הודעה כוזבת או ברמאות או מתוך העלמת מסבות חשובות או כי מאז ניתנה התעודה לאדם ישב הוא ישיבת קבע בחו"ל לא פחות משלוש שנים או נתגלה מתוך מעשה או דבור כמרדן או כבלתי נאמן לממשלת פלשתינה (א"י), יכול הנציב העליון, בהתחשב עם אישורו של אחד ממזכירי הממלכה הראשיים של הוד מלכותו, לבטל בצו את התעודה, וצו הבטול יקבל תוקף מהיום שיורה הנציב העליון.

בטול התאזרחות

(2) יכול הנציב העליון מתוך נמוקים כיוצא באלה ובהתחשב עם אישור כאמור לבטל הצהרה של רכישת נתינות פלשתינאית (א"י) או התמדת החזקתה שנמסרה עפ"י הוראות דבר-מלך זה ולבטול תהיינה אותן התוצאות שהוזכרו בסעיף 11 של דבר-מלך זה, כבמקרה ביטול תעודת התאזרחות.

רכישת נתינות
פלשתינאית (א"י)

(3) כשהנציב העליון מבטל תעודת התאזרחות או הצהרה, יכול הוא לצוות להחזיר תעודת ההתאזרחות או כל תעודות הוכחה בדבר קבלת ההצהרה, וכל אדם שסרב להחזיר את התעודה או המסמכים או שהתרשל בכך יהא צפוי, לכשיחייב בדיון, לקנס שלא יעלה על מאה לירות מצריות.

חזרת תעודות
ומסמכים עם ביטול
התאזרחות

* עיין סעיף 2 מדבר המלך על הנתינות הפלשתינאית (א"י), (תקוו), 1981, שבא במקום הפסקאות (1) ו (2) מסעיף זה.

תוצאת ביטול
תעודת-התאורחות

11. (1) אם בוטלה תעודת-התאורחות, יכול הנציב העליון להורות בצו, שהאשה או הילדים הקטנים (או איזה מהם) של האדם שבוטלה תעודתו יחדלו להיות נתינים פלשתינאים (א"י) ומאז ואילך יהיה כל אדם כזה לנתין נכרי; אולם הנתינות של האשה ושל הילדים הקטנים של האדם שבוטלה תעודתו לא תפגע ע"י הביטול, והם ישארו נתינים פלשתינאים (א"י):

— בתנאי: —

(א) שיהא מותר לאשתו של אותו אדם בתוך ששה חדשים לאחר יום צו הביטול למסור הצהרה שברצונה להשאיר בנתינותה הנכרית, ומאותה שעה תחדל היא וכל ילדים קטנים של בעלה להיות נתינים פלשתינאים (א"י) ויהיו לנכרים;

(ב) * ושלא יתן הנציב העליון צו כאמור אם היתה האשה נתינה פלשתינאית (א"י) מלידה, אלא אם כן נתברר לו שאילו החזיקה בתעודת התאורחות בזכות עצמה, מותר היה לבטל את התעודה כדין עפ"י דבר מלך זה.

(2) הוראות סעיף זה, עד כמה שהן נוגעות לאנשים שחלות עליהם אותן הוראות, תבואנה במקום כל הוראות אחרות של דבר-מלך זה מבחינת השפעתן על האשה והילדים של כל אדם שחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י), ואותן הוראות אחרות לא יחולו בהתאם לכך בכל מקרה כזה.

(3) אם בוטלה תעודת-התאורחות, יחשב מי שהחזיק בה קודם לכן לנכרי ולנתין המדינה שהיה שייך אליה בשעת מתן התעודה.

חלק ד.

מעמדן של נשים
בשואות

12. (1) אשתו של נתין פלשתינאי (א"י) תחשב לנתינה פלשתינאית (א"י) ואשתו של נכרי תחשב לנכרית:

בתנאי שאם חדל אדם בעודו נשוי להיות נתין פלשתינאי (א"י), פרט למקרה המפורש בסעיף 11 מדבר מלך זה, יהא מותר לאשתו למסור הצהרה כדלקמן שברצונה להשאיר בנתינותה הפלשתינאית (א"י), ומשמסרה אותה הצהרה רואין אותה כאלו נשארה נתינה פלשתינאית (א"י).

* עיין סעיף 8 מדבר המלך על הנתינות הפלשתינאית (א"י), (תיקון), 1931 שבא

(2) אשתו של נכרי שהיתה נתינה פלשתינאית (א"י) לפני נשואיה היא דרה מופרשת מבעלה בתנאים שיש בהם לדעתו של הנציב העליון משום פירוד מתמיד, הרי אם ימצא הנציב העליון לנכון רשאי הוא ליתן לה תעודת התאורחות, כאלו בוטלו הנשואים.

13. אשה שהיתה נתינה פלשתינאית (א"י) ונעשתה נכרית ע"י נשואיה, ומת בעלה או נתגרשה הימנו, לא תחדל מתוך כך להיות נכרית, ואשה שהיתה נכרית ונעשתה ע"י נשואיה או בעקב נשואיה נתינה פלשתינאית (א"י), לא תחדל מחמת מות בעלה או הגירושין שלה בלבד להיות נתינה פלשתינאית (א"י).

14. (1) אם חדל אדם להיות נתין פלשתינאי (א"י), בין ע"י הצהרת התנכרות ובין באפן אחר, פרט למקרה המפורש בסעיף 11 מדבר מלך זה, הרי כל ילד של אותו אדם שהוא קטן יחדל או להיות נתין פלשתינאי (א"י), אם קבל כבר הילד או מקבל הוא, משחדל אביו או חדלה אמו להיות נתיני פלשתינה (א"י), את נתינותה של איזו ארץ אחרת.

מעמדם של קטנים

בתנאי שאלמנה שהיא נתינה פלשתינאית (א"י) שנישאה לנכרי, הרי כל ילד מילדיה מבעלה הקודם לא יחדל להיות מחמת נשואיה נתין פלשתינאי (א"י), בין שהוא דר מחוץ לפלשתינה (א"י) ובין שאינו דר מחוץ לפלשתינה (א"י).

(2) יכול כל ילד שחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י), למסור הצהרה, בתוך שנה אחת מיום שהגיע לגיל בגרות, שברצונו לשוב לנתינות פלשתינאית (א"י), ומשמסר הצהרה יהיה לנתין פלשתינאי (א"י) מיום ההצהרה.

15. נתין פלשתינאי (א"י) שנעשה אזרח של ארץ נכרית בעודו באותה הארץ ואינו נתון לפסלות, מתוך שקבל תעודת התאורחות או ע"י מעשה אחר מדעת, הרי דינו מאז ואילך כדין מי שחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י).

אביון נתינות פלשתינה (א"י)

16. כל מי שנעשה נתין פלשתינאי (א"י) מלידה לאחר שניתן תוקף לדבר מלך זה, אלא שנעשה מלידה או בעודו קטן, עפ"י החוק של איזו מדינה אחרת, נתין של אותה מדינה, והריהו עדין באותה נתינות, יכול הוא משהגיע לגיל בגרות ולא היה פסול, למסור הצהרת התנכרות, ומשמסר אותה הצהרה יחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י).

הצהרת התנכרות

17. נתין פלשתינאי (א"י) שחדל להיות נתין פלשתינאי (א"י), לא יהא פטור בזה מכל התחייבות, חובה או אחריות לכל מעשה שנעשה בטרם חדל להיות נתין פלשתינאי (א"י), כן נתין פלשתינאי (א"י),

אנשים שחדלו להיות נתינים פלשתינאים (א"י) אינם פטורים מהתחייבויותיהם שנתחייבו בהן קודם לכן

18. הצהרה בדבר התנכרות לנתינות הפלשתינאית (א"י) או בדבר פרוצדורה רכישתה, חידושה, או החזקתה תמסר בפלשתינה (א"י) בפני אותו הפקיד שיקבע לכך בתקנה עפ"י דבר מלך זה, או מחוץ לפלשתינה (א"י) בפני פקיד בשרות הדיפלומטי או הקונסולרי של בריטניה הגדולה.

19. יכול הנציב העליון להתקין תקנות * כלליות לשם ביצוען של סמכות הנציב העליון להתקין תקנות מטרות דבר מלך זה וביחוד לשם הענינים דלקמן: —

(א) טופס תעודות התאזרחות הניתנות ע"י הנציב העליון ורישומן.

(ב) טופס של הצהרות הבחירה בנתינות תורכית או של הצהרות התנכרות ושל הצהרות רכישתה של נתינות פלשתינאית (א"י), חידושה או החזקתה, ורישומן של אותן ההצהרות.

(ג) המסים שישולמו בעד כל הצהרה או תעודה שתנתן עפ"י דבר מלך זה.

20. אם נכלל שמו של ילד בהצהרת רכישת הנתינות הפלשתינאית (א"י) מעמד ילידהם של אנשים שרכשו נתינות פלשתינה (א"י) או בתעודת התאזרחות עפ"י דבר מלך זה, יחשב הילד לצורך דבר מלך זה, לאדם שקבל את הנתינות הפלשתינאית (א"י) או שניתנה לו תעודת התאזרחות, הכל לפי הענין.

21. לצורך דבר מלך זה: הגדרות

(1) המונח „פלשתינה (א"י)“ כולל את השטחים שחלה עליהם הממונה לפלשתינה (א"י), חוץ מאותם חלקי הארץ הכלולים בפלשתינה (א"י) אשר מעבר לירדן מזרחה ומעבר לים המלח מזרחה שהוגדרו בצו ** של הנציב העליון מיום ה-1 בספטמבר, 1922.

(2) המונח „נתין פלשתינאי (א"י)“ פירושו אדם שהוא נתין פלשתינאי (א"י) מלידה או שנעשה נתין כזה ע"י התאזרחות או באופן אחר.

(3) המונח „נכרי“ פירושו אדם שאינו נתין פלשתינאי (א"י).

(4) המונח „פסלות“ פירושו מעמדה של אשה נשואה, או קטן, חולה רוח או שוטה או שהוא פסול עפ"י החוק מבחינה אחרת.

(5) גיל הבגרות יהא 18 שנה שתחושבנה לפי הלוח הגריגוריאני.

22. מי שמוסר ביודעין לצורך דבר מלך זה הודעות שוא או כל הודעה שאינה נכונה באחד מפרטיה החשובים, יהא צפוי בפלשתינה (א"י) לכשיתחייב בדין על כל עברה למאסר שלא יעלה על שלשה חדשים בצרוף עבודת פרך או בלי עבודת פרך.

עונש על מסירת הודעות שוא

23. בסמכויותיו של הנציב העליון, פרט לסמכויות שנמסרו לו בסעיפים 10 ו-24 שרשאי להשתמש בהם הנציב העליון בעצמו, יכול להשתמש הנציב העליון או אדם הפועל בתוקף הרשאתו*. המונח „נציב עליון” יכלול כל אדם המנהל באותה שעה את עניני הממשלה.

כיצד ישתמש הנציב העליון בסמכותו

24. יכול הנציב העליון בכל עת, במנשר** שיפרסמו בעתון הרשמי בתוך שנתים מיום תחלת תקפו של דבר מלך זה ובהתחשב עם קבלתו תחלה את אישורו של מזכיר הממלכה, לבטל כל הוראה מהוראות דבר מלך זה, או להוסיף עליה כדי להוציא לפעל את מטרותיה ויכול הוא להתקין הוראות לענינים אחרים הדרושים לשם ביצוען של הוראות דבר מלך זה.

הסמכות לשנות דבר מלך זה

25. הוד מלכותו במועצה, יורשיו והבאים אחריו במועצה, יכולים בכל עת לבטל, לשנות או לתקן דבר מלך זה.

זכות הביטול וכו' אשר להוד מלכותו

26. דבר מלך זה יקבל תוקף ביום ה-1 באוגוסט, 1925.

תאריך מתן התוקף

27. דבר מלך זה יקרא דבר המלך על הנתינות הפלשתינאית (א"י), 1925.

מ. פ. א. הנקי.

תוספת

שבועת אמונים

אני, א. ב. נשבע באלוהים שאהיה נאמן ושומר אמונים לממשלת פלשתינה (א"י).

* בעתון הרשמי גליון 390 נתפרסמה מודעה שהנציב העליון יפה את כחו של סנהדרין מחלקת העליה לשמש בסמכויות שנמסרו לו בסעיפים 5, 7 ו-9 מדבר מלך במועצה זה, חוץ מהסמכות שנמסרה לו בסעיף 7 (5).

** עיון עתון רשמי גליון 151 בדבר המנשר המתקן סעיף 2.